

SZENTES ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

<p>Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel. Előfizetési ár negyedévre 1 ft 25 kr., félévre 2 ft 50 kr.</p>	<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: I. tized 265. szám, özv. Fried Józsefné urnó házában, hová a kéziratok címzendők.</p>	<p>Hirdetéseket és nyilvántartási közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.</p>
--	--	---

A kisteleki ügy.

Tehát mégis! Mégis csak megtörtént, persze csakis a belügyminiszter nagy unszolására és bizonyára miután a főispánt elcsapatással fenyegette, hogy Beszedics István kisteleki községi jegyzőt, a fegyelmi vizsgálatból kifolyólag, felfüggesztették hivatali állásától és megtörtént az is, hogy Zsilinsky úr lapjai ezen Beszedics féle esztendőiről mélységesen hallgatnak, ami eléggé jellemzi immordáltásukat.

A közönség természetesen megtudja azt is, hogy Zsilinsky úr e lapjai, a „Szegedi Híradó” és a „Szentes és Vidéke”, csak azt nem tudja meg a közönség, hogy mindezt Sima úr (?) konstataálja, aki tudvalevőleg a legilletékesebb, mert tapasztalati elbírója annak, mi hát tulajdonképpen az impertinencia?

Persze, Sima úr (?) mindjárt hosszú lére is eresztí ezt a Beszedics-féle ügyet a tőle megszokotti tájékozatlansággal és hangzatosággal, visszamenően a miniszterfogadásig, melyen gavallértermészetétől kitérhetően fülelően egy vele mítsem törődő társaság magánbeszélgetésére, amely által magát annyira találva érezte, hogy maig sem képes azt elfeledni, újból mártalálja azt a hazugság ugyanazon mértékében, mint hónapokkal ezelőtt cselekedte.

De hát ez nem is lehet másként. Nem pedig azért, mert Sima úrnak (?)

nincs semmi újabb mondánivalója s így kénytelen a kérdéssz nemességéhez folyamodni.

Mi azonban nem vagyunk a Sima úr (?) helyzetében.

Nem szokásunk: üres fegyverből lövöldözni s ami kérdéshez hozzászólunk, azt mindenkor az ügy beható tanulmányozása és a vonatkozó iratok átolvasása után cselekezzük, főleg ott, ahol — mint a jelen esetben is — egy köztszólívisezőnek látszólag súlyos beszámítás alá eső vétségei forognak szőnyegen.

Tapasztalhatta volna ezen állításunk igaz voltát Sima úr (?) a Dóme-féle sikasztási esettel kapcsolatos fegyelmi ügyek pertraktálásánál is, ha hogy a lapunkat olvasná.

De hát ő azt mondja, hogy nem olvassa és mi — gavallér szavára, — elhisszük (?) hogy így is van.

Igy állván a dolog, e magyarázat után talán Sima úr (?) is meg fogja érteni: mi okon hallgatunk oly mélységesen erről a Beszedics-féle esetről?

Egyszerűen azért, mert ez ügyet minden részletében akartuk előbb megismerni, ez pedig sokkal több utánjárásba és időbe kerül, mint a Sima úr (?) „Tehát mégis!” cikkelyének a világra szütlese, amelyhez egyéb se kell, csak egy kis durvaság.

Ma abban a helyzetben vagyunk, hogy a Beszedics-ügyről, annak keletkezésétől mai fázig teljes részletességgel adhatunk olvasóinknak hírt és —

miként az alábbiakból ki fog tűnni — ez a részletesség egészen alkalmas arra, hogy a Sima úr (?) „Tehát mégis” pókhálósövedékét a maga igaz értéktelen silányságában tüntesse fel, egyidejűleg kommentárul is szolgálván az „impertinencia” fogalmának leghelyesebb definielőjához.

Chronologiai sorrendben kívánunk haladni és ezért elől kezdjük:

A f. évi július 8-án érkezett a főispánhoz Kéry János és Beck Mór feljelentése Beszedics István kisteleki jegyző ellen.

A feljelentés a következő vádpontokat tartalmazta:

1. Hogy kisteleki lakos Loeszl Jenő dr. házára, a nevezettnek 2000 frt kölcsönt adott az árvavagyonyból, anélkül hogy a házat előlegesen becslés alá vette volna.

1. Hogy a kisteleki községi faiskola céljaira rendelt, mintegy 10 kat. hold földet ingyen használja.

2. Hogy egyes koresmárosok és csirkokofaktól 5 — 6 frtyai díjat szedett fel azon ürügy alatt, hogy részükre iparigazolványt szerez.

Ezen vádlevél folytán a főispán már július 9 én elrendelte az előzetes vizsgálatot a nevezett jegyző ellen és annak foganatosításával az 1886. XXII. t. c. 92 §-a értelmében a járás főszolgabíróját bízta meg.

A főszolgabíró ezen előzetes vizsgálatot júl. 20-án fejezte be és július

TÁRSA.

Ellenzéki képviselőnek.

Szeretlek, ha menydörögsz. és szavad
 Elzúg messze, az ország széléig,
 Feltérvi a sziklabarlangokat:
 Helyes! helyes! azok is felelik.
 Tetszik nekik a riadó beszéd,
 Melyben erő, gúny és élc vi csatít.
 Lejegyzvörzi búszke ellenfölt.
 A gyöngének új bátorságot ad.

Jobb szeretlek, ha eről feleded,
 Beéred egy szobával és velünk.
 Mosoly játszik ajkaidat felett:
 A régi jó barátokra ismerünk,
 Akkor a mi szavunk uralkodik,
 S szived felel rája visszhang gyanánt,
 Mi vagyunk az erősebbek — pedig,
 Ez a visszhang loáit meg igazán.

Dalmady Győző.

Az új lakó.

Olcso ellátás.

Azt sem hitték volna a ház lakói, hogy a háziúr ki tudja valaha adni azt a szobának

nevezett lyukat, a melyen szeles időben olyan hangokat hűz át a szél, mintha valami Mamur csikorgatná a fogait.

Az új lakó egy rokonszenves, beretvált arcú fiatal ember.

A behurcolkodása nem járt nagy zajjal, mert a hóna alatt egy papiros-csomagban vitte be az összes holmiját.

A házbeliék nevettek ezen és csoportba állva tanakodtak, hogy vajjon mi lehet az új lakó.

— Diák lesz az, — vélekedett az asztalosné — mert a csomagnak könyvformája volt.

— Diáknak vén már; — jegyezte meg a művelt mérnökné — bizonyosan valami Sanyaró Vendel.

— Annak meg fiatal; — szólt a jószívű vasúti hivatalnokné — de akármilyen is, rossz hivatala lehet szegénynek.

— Pedig olyan fess gyerek — jegyezte meg Márcsa, az asztalosné leánya, ki az új lakó megérkezése után azonnal tisztá harisnyákat húzott és fölrakta a fülbevalóit.

Azonban az asszonyok nem sokáig tanakodhattak, mert a fiatal ember kilépett az

ajtón és odaállt bátran az asszonyok elé. Magas ivet csinált a karjával, amint lekapta a kalapját és utánozhatatlan meghajlást vitt véghez miközben így szólt:

— Van szerencsém bemutatni magamat, én színész vagyok. Most jöttem Thália személyvonatán. Honleányi kegyeikbe ajánlom szerény csekélységemet.

A kalaplevegés, a meghajlás és a be-ta mutató elbájolta az asszonyokat.

— Színész! Jézusom! színész — suttogörvendezve Márcsa az anyja felébe.

Sohsem lakott ebben a házban színész, de még a környéken sem, s a lakók a színpadon kívül nem láttak még soha eleven komédiást. A mérnökné beszélt ugyan olyasmit, hogy kis leány korában ismert egy színészt, de az emlékei elhomályosodtak s a lakóknak az a gyanúja támadt, hogy nem is a mérnökné ismerte azt a színészt, hanem valamelyik ismerőse és ő csak imponálni akar.

Az új lakó tovább folytatta:

— Átkozott lyuk ez kérem, a mit itt kibéreltem; azonban Leár egy ország királya volt s mégis nyomorultabb lyukban lakott

22-én beterjesztette erről szóló jelentését a főispánhoz.

E jelentés szerint a vizsgálat eredménye a következő:

A Leoszló dr. házára tényleg minden előzetes becslés nélkül adatott ki a kölcsön és ez az eljárás törvényellenes ugyan, de belőle az árvagyonra semminemű kár nem hárul, mert a kérdéses épület, a megejtett becslés szerint 6000 forintnál többet ér.

A községi faiskola céljaira szolgáló földet a jegyző a községi közgyűlés és iskolaszék egyértelmű határozata alapján használja és a terület befásítását, a reá rótt kötelezettségnek megfelelően, lelküismeretesen eszközöli.

Az állítólag kocsmárosok és csirkecefaktól illetektelenül, mintegy megvesztegetéskén felvett 5—6 frtkora nézve, a vizsgálat során kihallgatott tanúk közül többen azt vallották ugyan, hogy ez tény és hogy ők idtak Beszedicsnek ily összegeket, azonban ezen vallomásaikat semmivel sem képesek igazolni.

Nyomban ezen jelentés vétele után a főispán Soós Pál vármegyei tiszti ügyésznek adta ki a vonatkozó iratokat véleményadás végett, míg ugyanekkor Kéry János nem lévén megelegedve az előzetes vizsgálatról, sürgőnyleg fordult az ügyben penészával a helygyűléshez, mely sürgőnyét Szalovszky államtitkár július 20-án azzal küldte le a főispánhoz, hogy a helygyűlésnek riunnak az ügy állásáról jelentést tegyen.

Július 31-én, tehát már másnap a főispán megtette hivatalos jelentését, ezt követően pedig az augusztus 16-án hozzá beérkezett ügyészi vélemény alapján szintén már másnap, augusztus 17-én elrendelte Beszedics ellen a fegyelmi vizsgálatot, amelynek vezetésével újból a járás főszolgabíróját bízta meg azon utasítással, hogy azt a törvény teljes szigorával ejtse meg.

A július 31-iki főispáni jelentésre augusztus 28-án, tehát akkor, mikor a fegyelmi vizsgálat is el volt már ren-

delve, érkezett a főispánhoz a következő miniszteri leirat:

„54561.IV./7.

Méltóságos főispán úr!

Beszédes István kisteleki községi jegyző ellen elrendelt vizsgálat eddigi eredményéről szóló, f. évi július hó 31-én 331. sz. a tett jelentésének egyelőre tudomásul vétele mellett felkérem méltóságodat, hogy ezen ügynek a közsézségi érdeke által követelt gyors és erélyes elintézését továbbra is kellő figyelemmel kísérni és az eredményről annak idején hoztam jelentést tenni sziveskedjék.

A miniszter meghagyásából:

Hussár Péter,

min. osztálytanácsos.*

Ezen leiratra a főispán nyomban újabb jelentést tett, mely szerint már a fegyelmi vizsgálatot is elrendelte a nevezett jegyző ellen, és annak vezetésével a törvény idevonatkozó rendelkezése értelmében a járás főszolgabíróját bízta meg. Azonban a további fegyelmi eljárást egyelőre kénytelen függőben hagyni, amennyiben a főszolgabíró épp ekkor lón 14 napi fegyvergyakorlatra beszólítva.

A járás főszolgabírója, Cicatricis Lajos dr. a hadgyakorlatokról szeptember elején visszatérén, nyomban a legnagyobb eréllyel fogott a reá bízott vizsgálat megejtéséhez, még pedig, amennyiben már az elővizsgálat során a legnagyobb pontossággal és tárgyilagossággal megvizsgálva és beigazolvva a Kéry-jéle vádak, ezeket újból megvizsgálva fölöslegesnek tartotta, hanem e helyett a nevezett jegyző egész hivatalos működésére terjeszkedett ki.

Ezen vizsgálat során konstatálták aztán a nevezett jegyző ellen, különösen a hagyatéki ügyek kezelése és a szegedi kir. törvényszék beklódott végzéseinek kézbesítése körül oly súlyos beszámítás alá eső visszaéléseket, hogy ezek alapján azonnal fel kelle a nevezett hivatalos állásától függeszteni, amiről jelentését nyomban be is terjesztette a főispánhoz.

Ezen vizsgálat természetesen hosszabb időt vett igénybe s miután a f. hó 23-án Szalovszky államtitkár, vonatkozással a főispán azon jelentésére, mely

szerint a fegyelmi ügy a főszolgabíró hadkötelezettsége folytán függőben maradt — az ügy mai állásáról újabb jelentést kér: ennél fogva a főispán ismét a következő napon, tehát e hó 24-én idevonatkozó jelentését, úgy, ahogy azt fent ismertetettük felterjesztette.

Hogy pedig úgy a főispán valamint a végrehajtó főszolgabíró ezen ügyben milyen rigorózusan járt el — ezt legjobban igazolja azon körülmény, hogy a Kéry-féle távirat folytán leérkezett miniszteri leiratra felterjesztett jelentéshez — bár ez nem kértett — az összes idevonatkozó ügyiratok másolatai is csatoltattak.

Történeti hísséggel adtuk ezekben az egész kisteleki ügy lefolyását, amelynek figyelmes elolvasása és Sima úrnak (?) a „Szentesi Lap“ f. évi 129-ik számában foglalt „Tehát mégis!“ című cikkével való egybeazonosítása után nyilvánvaló lesz mindenki előtt az után mi is hát tulajdonképen az impertinencia?

A „Szentesi Lap,“ vagy inkább Sima úr (?) ezen ügy jelen stádiumáról épp akkor értesült, amikor mi, azaz: a f. hó 29-iki vármegyei közgyűlésen, mikor az alispán évnegyedes jelentését felolvasták, mely ezt az ügyet is felölelte.

Ez szerdán délelőtt 10 és 11 óra közt volt s mintthon a közgyűlés aznap délután 1/2-ig tartott, lapunk pedig már csütörtökön, azaz másnap reggel jelent meg, nagyon természetes, hogy a rendelkezésünkre álló rövid idő alatt fizikailag is lehetetlen volt az itt ezen cikkünk keretében felkarolt adathalmazt mind megszerezni, hogy így, annak felhasználásával az ügyet minden részletében megvilágítsuk. Közgyűlési referándánkban azonban ígéretet tettünk arra nézve, hogy az alispán évnegyedes jelentésére, illetőleg annak főbb momentumaira még visszatérünk.

Más volt azonban ezen ügygel kapcsolatban a Sima úr (?) helyzete.

Lapja csak pénteken reggel jelent meg és így — ha a közügyet igazán, önszertlenül kívánta szolgálni és közönségének mindenben megbízható tudósítást öhajtott volna adni, teljes másfél nap állt rendelkezésére, tehát elég arra, hogy ugyanazt az adatokat ő szerezze meg és azok közlésével bennünket megelőzzön.

Mert — ezt egyszer már mondtuk és nem ismételtetjük eléggé nyomatékosan, — Csongrádvármegyéjénél nincsenek titkos ügyiratok, mint Szentes városnál s aki nem róstei a fáradságot és utánjárását, ott mitsem rejtegetnek előtte, legyen az számadás, vagy bármely közügyre vonatkozó okmány, föltéve, hogy a kérdéses ügy nem képezi vizsgálat tárgyát, vagy — mint a jelen esetben is — a vizsgálat már befejeztetett.

De hát Sima úrnak (?) nem ez volt a célja.

Nem akarja ő a közönséget sohasem elfogulatlanul értesíteni, hanem a saját külön nézetét ráerőszakolni: ez pedig csak úgy történhet meg, ha az események egymásutánját teljesen figyelmen kívül hagyva, rosszakaratú balnaggyarzatokkal kísér egy tudomására jutott tényét, Beszedics István felfüggesztését.

egy ideig, hát, még Brabantin nagyherceg! Ezzel a patkányok ettek egy tából.

— A patkányok! — kiáltották rémülten az asszonyok.

— Igen — folytatta a színész. — Nekem valóságos palotám van ahhoz a lyukhoz képest. Hátha még egy rossz nyoszolyám volna. Szokott az úgy a padlásokon heverni. Milyen boldog lennék, ha nem az heverne, hanem én.

De hát mi haszna? Utóljára is ha nincs a padlásokon ágy, én arról nem tehetek. Ilyen testem bár a tél zord fagyától reszket, ágy nélkül viselem a keresztet.

— Van ágy, van, — szóltak az asszonyok. A vasuti hivatalnokné mindjárt föl is küldte a cselédjét a padlásra, hogy nézze meg azt a rossz díofaágyat, nem ettek e meg az egerek.

— Nagysád valóságos angyal; — szólt mely bókkaik az új lakó — „egyöngéd kebelben hölgyi érzeménnyel, ki leng feléd óh völgyek hőse te“ — kiált föl Vittorió.

A mérnök, a ki e bók hallatára elhalványodott dühében, kegyegye és orrhangon szólt:

— Párnákat én adok.

— Paplant meg mi adunk — vágott közbe a tanárné, a ki az ablakból kihajolva bámulta az új lakót.

— Hölgyeim, én örökre le vagyok kötelezve; — szót újabb meghajlásokkal a színész — s midőn a párnára hajtom a fejem, a párna lágy ölén nagysádról hön emlékezem; — szót a mérnöknek előtt meghajolva — s midőn a peplan boruland fölém, a hálasohajom nagyságodhoz repül.

— Széket és asztalt majd mi teszünk be — szót az asztalosné, attól féve, hogy kisebbedik a tekintélye, ha őket figyelmen kívül hagyja a színész.

Ez már mozdulatot is tett az újabb közönmennyilvántásra, midőn a mérnök né valamennyit lefozta a következő szavakkal:

— És nálunk fog ebédelni.

A színész már erre nem szólt, csak a szeméhez kapkodott, mintha könnyezne és ügyesen hátrálóva hajlongott ki a kapun, miközben mély köríveket csinált a kalapjával.

Elamult, milyen arany világ van ebben a „szegény“ városban. Hiszen már nincs hátra egyéb, mint a vacsora. D. V.

E rideg tény köré megcsinálja ő az előző eseményeket maga. Hisz különben nem volna univerzális zseni és ennek révén történetirő is.

Az, hogy ezen történetírása után 1—2 napra a közönség teljes felvilágosítást nyer az ügy és az előző események lefolyásáról és a felvilágosításból kifolyólag megtudja azt is, hogy sem újabb vizsgálatot, sem fegyelmi eljárást, sem felfüggesztést semmiféle miniszter nem presszionált, ez az olyan nagy szemlélet mint ő legkevésbé sem elterelja.

S mert ezt tudjuk; mert *Sima* úr (?) e kérésztermészeti dicsvágyát ismerjük: hát hagyjuk meg ezt a kétes értékű kedvtelést szegénynek!

És „impertinens“ legyen, aki ezt irigylit tőle.

A gazdasági egylet közgyűlése.

A csongrádmegyei gazdasági egylet közgyűlése a folyó hó 1-én, a tagok meglehetősen érdeklődése mellett folyt le az egylet túl a kurcai hivatalos helyiségében.

A gyűlésen Sarkadi Nagy Mihály alelnökül, kinek előző évi jelentését tudomásul vették, egyidejűleg jegyzőkönyvi köszönetet szavazva Szentes városának a helyiség díjtalan átengedése és a lóverseny jutalomdíjára szavazat kiutalványozásáért.

Ezután a kitűzött tárgysorozat második pontja értelmében elnököt választottak, mely alkalmat *Sima* Ferenc egy kis főispán-ellenes tüntetésre használta fel, az összes jelenlévő egyleti tagok kifejezett óhajával szemben Fekete Mártont ajánlván *Zsilinszky* Mihály ellenében elnökül, aminek az eredménye az, hogy *Zsilinszky* Mihály főispánt a közgyűlés egyhangúlag választotta meg.

A megválasztottért *Kiss* Zsigmond elnökielte alatt küldöttség ment, melynek tagjai voltak Kovács Imre, Szeder János és *Szoldos* Ferenc és a gyűlés a kiküldöttet visszatérte, *Sima* Ferenc ellenkezés dacára felfüggesztetett.

Zsilinszky Mihály főispán, az érte járt küldöttség élén rövid időn megjelenvén, a közgyűlés tagjai által felállással és éljenzással üdvözöltetett, csak *Sima* Ferenc maradt ülve ekkor és az új elnök beköszöntő beszéde alatt is, beigazolvá ezzel, hogy nem hiába volt alkalmatlan kostának is, mert hiszen jóformán még iskolába kellene járnia egy kis tisztességtudás okáért.

Vagy talán a 48-as pártvezér agaskodott fel benne az átkos kaurmányhatalom képviselője ellen?

No, hiszen szép ugyan az elvűség, de a hársadalmi tisztességtudás se éppen utolsó do'og.

Az újonnan választott elnök beköszöntője különben rövid, de tartalmas volt. Kifejtette a gazdasági egyletek nagyfontosságát és hivatottságát a gazdasági viszonyok fejlesztésére és ígértet tett, hogy legjobb tudása szerint fog az egylet felvirágoztatásán fáradozni, mire nézve úgy az igazgató választmány valamint a tisztikar és az egyleti tagok támogatását kéri.

A főispán felkérésére Sarkadi Mihály vezette ezután tovább is a gyűlést, amelynek során nevezhető vitát csak a régi számadások elhárítása idézet elő. E számadások megvizsgálásával *Illés* Jenő elnökielte alatt *Hódy Pál* és *Ónody* Lajos lettek korábban megbizva.

Mint a titkár jelenti: az ezen ülésről vizsgálatról szóló és itt felolvasott jegyzőkönyvet a bizottság elnöke nem írta alá, míg a bizottsági tagok a számadásoknak a felmentvényt megadni véleményezik.

Illés Jenő indokolja: miért tagadta meg a jegyzőkönyv aláírását.

A számadások ellen ugyanis neki sincs semmi észrevétele és azok helyes volta iránt nem jött ellenkezésbe a bizottság tagjaival. Azonban van a számadástestben egy tétel, amelyet kifogásolni kénytelen. Nevezetesen 1885-ben, az országos kiállítás alkalmakor tartott gazdasági kongresszuson ezen egylet is képviseltetvén magát, *Sima* Ferenc, mint ad hoc közgyűlési jegyző aláírásával itt egy nyugta szerepel, amelyet nevezett jegyző, a *Pallavicini* örgróf, *Horváth* Gyula és *Károlyi* Sándor gróf részére saját pénzéből kiváltott részvételi jegyek árának megtérüléseként vett fel. Ezen összeg 18 frt, és miután sem az azt megszavazott gyűlés jegyzőkönyve az elnök által aláírva és hitelesítve, sem pedig maga az összeg elnökileg kifizetésre utalványozva, sem ennek rendeltetése helyére történt elklődése semmivel igazolva nincsen, ennélfogva arra nézve a felmentvényt sem véli megadniának.

Az ügybőz még *Sima* Ferenc és *Stammer* Sándor szót, hozzá, mire a közgyűlés, az akkori egyleti élet zárlatgára való tekintettel a felmentvényt megadta.

A vármegye közgyűlése.

(Második nap.)

1890. okt. 30.

Az évi rendes közgyűlés második napja a törvényhatósági bizottsági tagok csekély részvétele mellett folyt le, amennyiben a tisztviselőkön túl alig egynéhányan voltak jelen, vidékiek meg éppen csak hogy iramgul maradtak.

Szóval megvolt az alkalom nagyon arra nézve, hogy az „el fogadtatik“ „tudomásul vették“ féle határozatokkal a tárgysorozat, hanem egészen is, de legnagyobb részben letárgyalatlansék.

Hogy mégis nem úgy esett meg, s hogy a 132 pontból álló tárgysorozatból csak 32 pont alatti lett elintézve, az első napon elintézett 9 ponton túl, annak oka egyrészt némely tárgy fontossága, másrészt a nagy hosszúságú s az ő szárnnyai alatt felcseperedett néhány szereplni vágyó bizotts. tag beszélesi viszketege volt.

Különbön az e napi közgyűlés lefolyása a következők:

Zsilinszky Mihály főispán a közgyűlést pont 9 óraker megnyitja s felkéri dr. *Csáto* Zsigmond főjegyzőt a tegnapi ülésről felvett jegyzőkönyv felolvasására.

Ez megtörténvén, miután az ellen semmi észrevétel nem tétetett, hitelesítetnek kimondatik.

Ezután a tárgysorozat következő számai intézettek el:

Felgyő község jogi fennállása megszüntetett, Csány községhez csatoltatott, az ennek folytán szükséges intézkedések végrehajtásával pedig a csongrádi főszolgabíró megbízottat.

Elhatározta a közgyűlés az erre nézve kiküldött bizottsági jelentésnek elfogadása mellett, egy vármegyei mérnöki állás szervezését, mivel azon összegből, melyet most a mérnöki teendők végző államépítészeti hivatalvezetőjének fizet, ezen állást rendszerszerűen. Bár egyeztetés az állandó választmány által hozott határozati javaslatnál *Udvardi* Sándor biz. tag véleménye, szükségesnek tartotta ezen ő által is nagy fontosságának tar-

tott intézkedésbe meggyűgő véleményét a közgyűlés előtt élő szóval kifejteni s mivel a beszéd nem beszéd szerinte, hacsak nem hosszú, kiterjeszkedve ide nem tartozó dolgokra s belevéső abba többrendelisméte- lésüket egy se füle se farka felszólalásnak a végén oda lyukadt ki, hogy ő is elfogadja az állandó választmány határozati javaslatát. Pedig hát ezte lehették volna neki akkor is, ha egy szót sem szólt volna.

A kereskedelemügyi miniszterium helybenhagyta az adásvételi szerződést, melyet a vármegye az *Irházi*-féle föld megvételeére annak tulajdonosával kötött s a mely földet azért kellett megvennie a vármegyének, hogy legyen hely a hol a kőgő útöz szükségessé téglák és egyéb anyagszerek tartathassanak s kikerülte azt az évenként nagyobb-nagyobb összegre rugó kiadást, a mely a földtulajdonosá árendául követelt.

Ezután a csongrádi, régi időről fent lévő községi számadások megvizsgálásának mikéntjére vonatkozó alispáni jelentés került tárgyalás alá. — Ezen 26 féle számadás megvizsgálása végett tartandó közgyűlés vezetésére ugyanis a törvény intézkedése folytán a törvényhatósági közgyűlés saját kebeléből egy, az azon község kötelekőbe nem tartozó tagját küldte ki *Sima* Ferenc személyében. Ez mikor a f. évi július havában a számadások megvizsgálására ki tűzött közgyűlésen megjelent s mikor a közgyűlés egyik tagja (mint a beszégetésből kihelhettek: *Réti* Ferenc csongrádi ügyvéd) azon javaslatára, hogy a kérdéses számadások tételről-tételre vizsgáltassanak, a közgyűlés többsége azt elhatározta, a közgyűlést felszaltta indokolván azzal, hogy így neki nemcsak napokat, hanem heteket s esetleg hónapot is kell eltöltenie. A főszolgabíró ennek folytán az alispánhoz előbb sürgőnyt, majd terjedelmes előterjesztést küldött, kérvén azokban intézkedést arra nézve, hogy a már úgy is rég megvizsgálni kellett számadások ügyének végre valahára vége vessék. Az alispán ezek folytán az ügy sürgőségére tekintettel intézkedéseit megtette s az ügy állását felderítő jelentést a közgyűlés elé terjesztette. Ennek folytán az állandó választmány határozati javaslatának elfogadásával *Sima* Ferenc kiküldött biz. tagot eljárásáról jelentés tételre felhívta egyszersmind ezen esetre felhatalmazta dr. *Cicatricis* Lajos főszolgabíró, hogy a kérdéses számadások megvizsgálására a f. évi nov. 11-re kitűzött közgyűlést vezesse s azon elnököljön, ha a kiküldött részt venni nem akarna.

Már itt meg kell említenünk, hogy ezen határozat később módosítást szenvedett. Nevezetesen a kiküldött *Sima* Ferenc a közgyűlésre csak akkor érkezett meg, mikor ezen tárgyon már jóval túlhaladtak, s a mint megtudta mi történt, felszólalással élt, mert a közgyűlés nem vett tudomást az ő általa beadott, a számvizsgáló közgyűlés felosztásáról szóló jelentéséről. Egy sajnálatos tévedés folytán ugyanis ezen, a kiküldött által az alispánhoz be terjesztett jelentés, a kezelő hivatalnok által oly iratokhoz csatoltatott, a mely iratok a jelentéssel semminemű vonatkozásban nem állottak, nem pedig azon iratokhoz, melynek alapján és értelmében az alispán ezen fentvált előterjesztését megtette. Sajnálatos tévedésnek nevezhető pedig azért, mert éppen azon egyén beadványával történt ez, aki lapjában többször kifejezésre juttatta az alispán iránti ellenszenvét, s a melynélfogva az alispán úgy tinteltetett fel, mintha arról szándékossan nem tett volna tudomást tovább azért, mert egyes megyei hivatalnokok ellenében ellenséges indulattal viseltető bizottsági tagok, egy éppen ez ügyben teljesen ártatlan hivatalnokra a fegyelmi eljárás elrendelését indítványozni hajlandók voltak. Az irattár poros aktái közül előkerült jelentés azután a közgyűlés előbbi határozatát nyomban megváltoztatta s a kitűzött közgyűlésre elnökül *Sima* Ferenc mellé még *Novák* József, *Szántó* Lajos és *Selaha* Imre biz. tagokat küldte ki, akik aztán a számadások megvizsgálására egybehívott közgyűlésen egymást felvitva fogtak elnökölni.

Mert az ünök ki belőle, hogy Szentés város előjárására a nevezett évben több mint 16 ezer forinttal hágtá túl azon évi költségelirányzatát és ezen 16 ezer forintot haladó összeget elköltötte *anélkül, hogy erre vonatkozólag a városi közgyűlés elő pótköltségvetést terjesztett volna* s így természetesen a föltételt hatóság nélkül is.

Az állandó választmány határozati javaslatát tehát oda konkludál, hogy ez az egész zárszámadás adassék vissza a városnak és utasították a tanács, hogy horribilis túlköltségezését a törvényes formák közt a városi közgyűlés előtt igazolja és így újból a vármegyeház terjesztse.

És Sina Ferenc közigazgatási ezermesterből, aki a három napi megyei közgyűlés idejének legaiább 3 ötödét egymaga öltötte be a hozzászóklasaival, aki a tárgysorozat jóformán minden pontjánál kereste a kakán a csomót, kifogyott vala ekkoron a szusz ügyanyira, hogy ehez a 16 ezer forintos illetéklet és törvényellenes túlköltségezés nem tud vala hozzászóklolni, hanem e helyett csak elfulladás hangon dörögte át a vele szemben ülő polgármesterekhez:

„Ugyan hogy lehetett ezt a számadást így betérjeszteni?”

Amely mondása egyértelmű azzal, hogy: „hát nem lehetett volna ezt 16,000 forintot másként elszámolni? Kellék nekünk ez a blamaz?”

Délután $\frac{1}{2}$ volt, mikor a sok ördögös számadásnak, költségvetésnek a végére értek és az ünök, megköszönve a biz. tagok valóban heroikus kitartását, a gyűlést bezárta.

Bizony mezdicsérhette volna az urak vasgyomrát is, mely az ényíhetetlen hozzászóklások özönét kénytelen-kelletlen megemészette.

Iskola és társadalom.

Rövid ideje még, hogy a gimnáziumnak terméi újra falaik közé fogadták tanulóinkat. Azoknak, kik a tanév alatt is az édes szülői körben maradtak, még könnyű a helyzetük, de a kik messziről jöve idegenek között kénytelenek belüli életük legszebb részét, bizony nehezebb szívvél tudják legyőzni az akadályokat, melyek munkájok közben felmerülnek.

S az a nehézség, melyet a gyermeknek szüleitől való távolléte okoz, szerintem nem igen kiesínylendő. Mert vajjon a tanárok, tanítók legodaadóbb munkája is elégséges-e arra, hogy a gyermekekben s az ifjakban ne csak felebbre, de meg is erősítse az élet komoly céljainak tudatát? Vajjon az iskola képes-e annyira hatni növendékeire, hogy azok vezetése mellett felismerjék az eszközöket, melyek az embert a boldogulás útjára rávezetik.

Korántsem szándékom kiesínyleni az ismereteknek s tudományoknak képződ, nevelő erejét, de azért hiszem, senki csodálkozását nem fogom kihíni, ha azt mondom, hogy az iskola törekvései csak úgy érthetik el céljokat, a tanárok munkája csak úgy fog némes gyümölcsöt teremni, ha a társadalom maga is minden erejével arra iparkodik, hogy a tanárok feladatát megkönnyítse s az ismereteknek a gyermek szívéhez és eszéhez az utat kiegyenesse.

Időnkben sokat foglalkoznak az iskolák javításával, kutatnak az ok után a mely miatt, ifjak nevelése alig éri el azt a fokot, amely akár az élethez, akár a felsőbb tanulmányokhoz szükséges. S felvilágosodott komoly emberek, a kik szerencsés körülmények folytán tanulmányait sikerrel végeztéknek egyszer az iskolát vádolják s azt mondják, hogy a tanárok nem végzik elég komolyan feladatukat. Pedig talán nem itt van a baj alapja, talán sokkal régebbi időkre vezethető vissza forrása, mint sokan gondolják.

S úgy hiszem nem csálodom, ha *nevésk ügyünk fejlettségének okát a társadalom fejletlen voltában keresem.*

Nem az iskola nem felel meg céljának, hanem a társadalom nem segíti elő eléggé az iskola munkáját. S miért? Mert egyrészt

társadalmunk nem tud az iskolához alkalmazkodni, a család nem bírja a gyermekeknek a tanulmányokhoz szükséges lelki műveltséget megadni, s így, ha a tanárok iparkodása nem éri el az általuk is óhajtott célt, bizalmatlanságot szavaz szülő s gyermek egyaránt, azoknak, akik nem vádolhatóak, az iskoláknak és tanároknak.

Mert vajjon lehet-e sikeres a tanár munkája, ha az ifjú nem viseltek iránta szeretettel, ha zsarnokát látja benne, ki megosztja őt szabad idejétől. S nem túlzok, ha ezért a családot vádoló. Nem egyszer hallottam magam is a tanárra kicsinylő sőt gyalázó szavakat a szülők részéről, nem egyszer láttuk, hogy a gyermeke iránt majomszeretettel viselkedő anya gyermekének a nevelő tanár elleni panaszára számalommal felelt, gúnyolta, szidalmazta kicsinykéje kínzóját. Ó persze csak divatból adta fiát iskolába, mert más is úgy tesz, csak kényserűségről taníttatja gyermekét, mert valami bizonyítvány nélkül boldogulni senki nem tud. Csodálhatjuk e bután, ha a gyermek ellenséges indúlattal viselkedik az iránt, a ki javát akarja.

Milyen más volna az eredmény, ha a szülő még akkor is, midőn gyermekének van igazán, a szeretet melegevel mutatná ki neki, hogy a tanár mindig, minden körülmények között csak javát akarja; ha gúny és szidalom helyett arra tanítaná fiát: tiszteld tanárodat, jölteved az, s ha büntet is, azért teszi, hogy ember váljék belőled, hogy téged a rostól el, a jó útra térítsen.

De nem csak az, hogy a tanárnak nincs kellő tisztellete, oka nevelésünk eredménytelen voltának, hanem még sokkal inkább azon körülmény, mert a gyermek már jó korán megtanulja a tantárgyak közti válogatást. Az egyiket sokra becsüli, a másikat semmibe veszi. Igaz, hogy itt sokszor az is hibás, a ki nem bírja eléggé megkedveltetni a tanulóval a tantárgyat, tehát a tanár. De kérdem, lehet-e kedvet ébreszteni az olyan tárgy iránt, a mely különben is nehézségekkel bír, s a melyről a gyermek szüleitől, ismerőseitől, mindenkitől azt hallja csak, hogy mit sem ér. Hisz napouként hallani a kérdést, minek tanítják ezt vagy azt, holott annak semmi hasznát sem lehet venni. Igaz is, hogy pl. a görög nyelv, mint gimnáziumi tárgy, senkit nem tesz gazdaggá. De vajjon akár ennek, akár más tárgynak — ha anyagi hasznát nem is huzunk belőle — nem lehet, vagy nincs-e oly eszközöz hatása, hogy az a többi tárgyak keretén belül a gyermek lelki fejlődését, godozását jótékonyan elősegíti?

Szoktassuk a gyermekeket ahhoz, hogy minden ismeretben, minden tantárgyban a műveltségnek egy eszközözét lássu, győzzük meg arról, hogy mindenből, amit tanul, kiveheti a maga anyagi vagy szellemi hasznát, tanítsuk megbeesülni minden tudományt, s akkor lehet eredményes tanításunk, akkor éri el célját fáradozásunk.

S társadalmunk, lapjaink ne szidják, ne ócsárolják iskoláinkat, tanárainkat, jussanak már egyszer tudatára annak, hogy az iskola hiába épít a tanév alatt, ha a család, a társadalom a szüniidőn át lerontja munkáját. Viselkedésnek több bizalommal művelődésünk csarnokai iránt, neveljük a gyermekben a tanár iránti tisztelertet, tanulják meg, hogy a tudomány magáért, nem a hasznáért tisztelendő s akkor elérhetjük azt, a mire évtizedek óta hiába törekednek, hogy az iskola megfelel feladatának s a társadalom be is fogja látni, hogy a tanárok komolyan veszik kötelességüket s megérdemlik az elismerést.

LISKA JÁNOS.

Ujdonságok.

Szentes, 1890. nov. 2.

Egy hét.

Mint a naptári évnek hivatalosan, azonképen van meg nálunk egy-egy hétnek a maga uralkodó plánétája.

A lefolyt hét ezen uralkodó plánétája az „**ia!**”

Szép sorjában haladnak el előttünk e plánéta apró holdjai: *konfidencia, indolencia, impertinencia és kondolencia, mely ia k közt azonban kétségtelenül az impertinencia viszi a vezérszerepet, vagy ha így jobban tetszik mert találobb is: a vezér viszi az ő szerepét.*

Még pedig nagy bravúrral, ahogy azt egy vezértől másként el sem lehet várni.

Mert különben miért is volna vezér?

A *Konfidencia*, ahogy ezt a csillagászat neves tudományába beavatót tak apróra megmagyarázzák, egy olyan égi test, amely azon *folköböl* keletkezik, melyek a tiszta közigazgatás egét beszennyezve, addig-addig sürűsödnek és gyülemlenek össze valóságos tárgjas felhőkkel, míg csak aztán cikázó vilámlom nem nyílnak belőlük különböző *fejlemni* határozatok alakjában.

Mikor aztán *e villám*, a tudós magyarázat szerint egy-egy nagy gondolatok és tettek özönétől kopaszodásnak indult, előbb sürű feketé hajzattal ékes tiszták *fóhivatalnoki koponyára* sújt le, a nevezett koponya és vilámlom erős összátközése pillanatában fogam meg a *konfidencia*.

Ez egy drabant ismerető jelei: szerfölött nagy mosakodási vágy a tisztázás mennyei hármatában, e mellett *szüksz ügykezést* oly irányban, *hogy mások is televonásnak a fegyelmi vilámlom körébe*, végül a hivatalosan kopaszodó koponya agyterkeireinek állandó izgultsága.

Természetes, hogy ez égi drabant csillagászati jegye az **ia**.

Más természetű égi test az *indolencia*.

Születik a nagy világegyetemben mindenütt, ahol *Intelligencia és Közügy* hadi lábon állva egymással, godosan kerülnek minden alkalmat a találkozásra.

Igy például, *Hojtsy Pál* a népszerű csillagászat szerint, *Közügy* elmege a városi közgyűlésbe, Intelligencia csak azért is távol marad; *Közügy* összehívja a t. megyebizottsági karokat és rendeket, Intelligencia nagy kelletlen heiyet foglal a *rendekben egy napig* de már a második napon s pláne a harmadikon e kerülő Közügyet, mint a pestist.

Nem szenvedhetik egymást, a bizonyos és elég furesa, de úgy van, hogy amíg minden más esetben a *rokonszenv* az, mely a fajfentartást befolyásolja, — itt az *ellenzsenv ad létet* a közügy mennyboltozatán egy égi testnek.

Mert Intelligencia és Közügy kölcsönös ellenszenv ve közt fogam meg és őit alakot is az *indolencia*.

Impertinencia, te messze világó üstökös, csodálkozással hajlunk meg a te nagyságod előtt és szívünk halával telik meg a nagybíró országgyűlési asztronómus *Hentaller Lajos* iránt, aki első fedezte fel és mutatta be *megtestesült földi képedet*.

Kiváló szaktudomány ugyanis a *„Budapesti Ujság”* mult évi október havi egyik számában ezen *égitest földi képedvel* szakszerűen és behatóan *foglalkozván*, azt a következésképen ismerteti:

„... egy jó hizott képu fekete mokányember, aki függetlenségi pártelnök gyanánt mutatja be magát, a mellett hencog és olyan kaliberű 48 as, aki Magyarországot Bécs nélkül még képzelni sem tudja.”

E karakterisztikon olyan tökéletes, hogy annak elolvasása után a leglaikusabb ember is első pillanatra s hozzá még minden nagyító üveg vagy messzillató nélkül, pusztá szemmel felismeri a nevezett égi testet.

ból november hó 1-ő napjától fogva elboosá-
tom. — Ej, ej, kedves Sádi Kádi úr! Ön hatalmas
és fényes ábrázott pasának is almodhatja magát, de
épp ezért a frankok illetémdobában vajmi fogyatékos
is a jártassága, mert különben tudnia kellene, hogy
az a díjak nem oseléd, akit ok nélkül is el lehet
bocsátani, hanem legfeljebb csak fölmenthető.

— Dorosmai élet A kezdődő ősszel mind
elevenebb lesz a dorosmai társadalmi élet is.
Levelezzük írja: Vasárnap este, a város köz-
gyűlési termében szegény iskolás-gyermekiek
förlésházása céljára a városi tanítódnak, ugy
anyagilag mint erkölcsileg kitűnően sikerült
mükedvelői előadást rendeztek. *Kisfaludy* Károly
„Szeget szeggel” és „Mikor pattant nem
bítem volna” két vígjátékát adták zajos tet-
szés mellett a mükedvelők, akik nemcsak
helyesen elmondták, de jól is játszották sze-
repeiket. — A közönség sokat tapsolt: *Benke*
Nándorné, *Thury* Jánosné úrnőknek és *Karcsay*
Irma kisasszonynak, továbbá *Benke* Nán-
dor, *Czinner* Imre, *Dudás* Bódog, *Dudás* Zsolt
Karcsay Aladár és *Nagy* Sándor úgyesen ki-
vitt alakításának. A mükedvelői-előadást jó-
kívúv táncvigalom követte. Tiszta jövedelem
50 frt 50 kr.

— Katalin-bál A mulatságok szezonjának
heháltával mozogódnak derek iparos ifjaink,
hogy a mult évihez hasonló élvezetes tánc-
vigalomban részesítsek a mulatni vágyó
fiatalokat. A első bálát a f. hó 22-én
Katalin-bál cím alatt rendezik, melyben sem-
mi kétségünk — tekintve az ifjuság tevé-
kenységét — hogy igen jól fog sikerülni.

— Házipar kiállítás. *Bartóky* Lászlóné
úrnő a „Hm-Vásárhelyen tervezett csoportos
házi-par kiállítást f. évi november 9-én vasár-
nap délelött fogja megnyitni a „Fekete Sas”
vendéglő 2. számú termében s a kiállítás
8—10 napig tartand, tiszta jövedelme pedig
a vásárhelyi vöröskereszt egyletet és tisztvis-
elők nyugdíjalapot fogja illetni. A kiállítás
kalotaszegi varrottások, *torontói* szőnyegek,
torókbécsi és *békéscsabai* szővények, azon kívül
sok más apróságok lesznek elrúsvitva, s gép-
pel emléktárgyakba neveket fognak kivarni
a közönség előtt. Egy bekés csabai szobabe-
rendezés, butorról és szővényekkel együtt ki-
sorsolva lesz, stb. *Bartókné* úrnő házi-par
kiállításai országszerte elismerést vívtak ki
s kétség kívül Hm-Vásárhelyen csak gyara-
pitani fogja e téren szerzett bökres érdemeit.
Felhívjuk kiállítására közönségünk figyelmét.

— Halálozás. Részvétellel kísérték f. hó
elsőjén az ismerősök, jó barátok *Gibba*

Lázárt volt polgári kör vendégőlsét örök
útjára, ki rövid de súlyos szenvedés után a
mult hó 31-én költözött el az élők sorából.
A boldogultnak hült tetemei a gör. kel.
egyház szertartásai szerint szenteltettek be
s tetettek örök nyugalomra. Legyen neki
könnyű a hant.

— A gimnázium régiség és éremgyű-
teménye. Mindazon urak és tanulók névszerint
Dr. Berecz Sándor tanár, Szenes Ferencné
Almás Füzitöröl, Koller Károly ispán Bu-
gacról, Derzsi K. Ferencz Udvarhelyről,
Hoffer Adolf kereskedő Piti Lajos II. oszt.
Mohr József V. oszt. Vida Lajos II. oszt.
Neumann László III. oszt. Daubner Imre II.
oszt. Tóth Iza k. a. Pázmány Géza I. oszt.
Schreier Lipót I. oszt. Borsos Lajos I. oszt.
Szilágyi Imre III. oszt. Pók András II. oszt.,
Biki Nagy András II. oszt., Borsos Lajos II.
oszt., Streicher Henrik II. oszt., Balassa János
I. oszt., Sima Ferencz V. oszt., Tary János
V. oszt., Tóth József II. oszt., Szobotka Jenő
III. oszt., Kamocsai István II. oszt., Klein
Jenő II. oszt., Soós János II. oszt., Biki Nagy
József II. oszt., a kik ez iskolai évben a vá-
rosi főgimnázium régiség és éremgyűtemé-
nyét szives ajándékaikkal gyarapították,
fogadják hálás köszönetemet. — Szentes 1890,
november 1. *Karlos Albert* a régiség-és
éremgyűtemény őre.

— Figyelmeztetés. A mai (vasárnap)
este ünnependő halottak esteje alkalmából
értesítjük a közönség, és a temetők esti
8 óráig lesznek nyitva s akkor bezáratnak.
Felkérjük a temetőket látogatók, hogy az
alsópartni rom. kath. temetőben 8 órákor
eszközöndök csengetésre a temetőből eltávozni
szükségdenek Szentes 1890. november 2 án
Rendőrkapitányság

Jótekönyvezélu allamsorsjáték Ő cs. és
ap. kir. Felségének legelső elhatározása
folytán az ideí jótekönyvezélu allamsorsjáték
tisztá jövedelme a „Fehér kereszt” egyesület
a budapesti szünidei gyermektelep egyesület
a „Mária Dorottya”-egyesület, a nagybányai
jótékony nőgyelet, székelyföldi iparmuzeum,
az országos községi és körjegyzők árvaháza,
a borsodmegyei nőgyelet miskolci árvaháza,
a vagyonatlan hivatalnokok özvegyei részére
alakítandó alap, a magyar hírlapírók nyug-
díjintézete és végre a zágrábi országos
siketnémaintézet javára fog fordíttatni. A hu-
zás visszavonhatatlanul 1890. évi december
hó 16-án történik. Egy sorsjegy ára 2 frttal
van megállapítva.

Irodalom.

Az 1891. évi „Képes Családi Lapok”
naptára gazdag tartalommal, szép képekkel
ellátva már elhagyta a sajtót. A naptár ára:
60 kr. Szállítási díj (egyszerűen küldve) 10 kr.
Szállítási díj (vevény mellett) 20 kr. Összesen
tehát 70 avagy 80 kr. Midőn a naptárt olvas-
niok figyelmebe ajánljuk s megrendelését
tisztelttel kérjük, egyszersmind értesítjük,
hogy az a „Képes Családi Lapok” szerkesztő-
ségénél, Budapest, Nagykorona utca 2 sz.
rendelhető meg.

KÖZGAZDASÁG.

A gabonahatáridő szabályozása. A ga-
bonakereskedők és ügynökök végrehajtó bizottsá-
ga egy beadványt adott át a búrzenácsnak
elnökének, mely pozitív javaslatot tartalmaz
a határidő szabályozására. A javaslat lényeg-
e az, hogy a kötcédula forgalmának törvé-
nyes forma adassék, illetőleg a felek megegye-
zésre bízassék, hogy azok ki akarják-e cas-
relni a direkt kötleveleket, vagy hogy meg-
elégzenek-e az ügynök cédulájával. A be-
advány egyidejűleg az ánket egyházat is ké-
ri. Kochmeister báró ávte a kérvényt
azzal az ígérettel, hogy azt a búrzenács
hnapli teljes ülése elé fogja terjeszteni.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Dr. Mátóffy Ferenc.
Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

A csizmadia ipartársulat

I. t. 206 sz. háza jövő Szent-György
napjától, több évre berbe kiadó, vagy
örök áron is eladó. Értekezhetni lehet,
Soós Ferencz társulati elnöknel. 6-3

Szolnok mellett, egy nagyobb bir-
tokra házvezetőnő kerestetik.
Bővebb értesítést ad Chon Jakab ga-
bonakereskedő úr, a Jurenák házbán.

**Elvesztett vagy elgyengült
férfierőt,** 12-1

valamint a kicsapongás és ifjú bíniók, továb-
b az idegrázkódszából eredő minden bajt
a legérvidebb idő alatt csak a *dr. Müller*
főlorvos-féle Regenerátor készítmények gyó-
gyítanak. — Ára, pontos használati utasí-
tással együtt 3 frt 10 kr. postán küldve, 25
krral több. Egyedüli forrás a „*Szt. György*
gyógyiszerár” Bécében. V. Wimmergasse 33.
hová minden levélbeli megrendelés címzendő.

Hunyady Lajos

kasznár úrnak 22 hold 1200 öf
vekerlaposi földje, dinnye vagy teugeri
alá haszonbérbe adandó. — Értekezhetni
lehet Zsolodos Ferecz fakereskedővel.

8 érdemérem!

A legjobbnak elismert

kéziharmonika

kapható

Trimmel N. J.-nél

Bécében
VII. Kaiserstrasse 74.
(Lóvóat megállóhely a
Burgvoaulon.)

Nagyraktára
minden hangszereknek.

Kifogástalanul készítmények
és olcsó árak.

Árjegyzék ingyen

Ő CSÁSZÁRI ÉS APOSTOLI KIRÁLYI FELSÉGÉNEK

1890. április 12 éa kelt legelső elhatározása folytán ezennel megindíttatik a

XV. MAGYAR KIR. ÁLLAMSORSJÁTÉK,

melynek tiszta jövedelme

a „Fehér kereszt” egyesület, a budapesti szünidei gyermektelep egyesület, a „Mária-Dorottya” egyesület, a nagybányai jótékony nőgyelet, a székelyföldi iparmuzeum, az országos községi és körjegyzők árvaháza, a borsodmegyei nőgyelet miskolci árvaháza, a vagyonatlan hivatalnokok özvegyei és árvái részére alakítandó alap, a magyar hírlapírók nyugdíjintézete és végre a zágrábi országos siketnéma intézet javára fog fordíttatni.

E sorsjáték összes, 6767 ben megállapított nyereményei az alább következő játékterv szerint

160.000 forintra rugnak, és pedig:

1 főnyeremény . . .	60 000 frttal			
1 nyeremény . . .	10 000			
5 nyer. egyenk. 1000	1000	5000 frttal		200 nyer. egyenk. 50 frttal 10,000 frt
10 „ „ 500	500	5000		6500 sor.-ny. „ 10 „ 65,000 „
50 „ „ 100	100	5000		

A húzás visszavonhatatlanul 1890. évi december hó 16-án történik.

Egy sorsjegy ára 2 frttal o. é. van megállapítva.

Sorsjegyek kaphatók: a lottóigazgatóságnál Budapesten, (Pest, fővámház, fel emelet) hova a megrendelt sorsjegyek ára postautalvány mellett előre beküldendő; valamennyi lottó, s ő adóhivatalnál; a legtöbb postahivatalnál, a bécsi Mercur-nál és minden városban és nevezetesebb helységben felállított egyéb sorsjegyaruló közegnél.

Budapest, 1890. október 1 én.

Magyar kir. lottóigazgatóság.

Ön nem köhög többé

ha az évek óta legjobbnak bizonyult és a legkittünőbb gyógyeredményvel használt köhögés elleni szert: a „Szt. György theát“, csomagja 50 kr. és a „Szt. György köhögés elleni port“, dobozontként 50 kr. postai szállítással és szállítólevéllel 20 krcal drágább — használja. E szerek eltávolítják a légső, garat és tüdő mindennemű katarhális megbetegüléseit, továbbá az asztmátikus fulladást, légzési nehézségeket, szájkövérséget, elnyálkásodást, görsös vagy számarhuratot és a torok ingerét a legrövidebb idő alatt, úgy hogy a siker már néhány nap alatt mutatkozik. 2 csomag „Szt. György theát“ vagy 2 doboz „Szt. György köhögés elleni port“ kevesebb nem küldetik. Minden m-grendelés közvetlen a „Szt. György gyógyszertárba“, Bécs. V. Wimmergasse 33, meléndő, 4—1

4028/ik. 1890. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Farkas Benedekné Fülöp Máriaának önkéntes árverési ügyében a szentesi kir. járásbírósg területén levő és Szentes városában fekvő a szentesi 7293. és 4. sz. tjkvekben A 1 2/b. sz. 3. rsz. a. foglalt I. t. 5. népsorszámu ház és udvar és minden tartozékaira az árverést 2000 forintban ezzel megállapított kikiáltási árrban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1890 évi november hó 6 ik napján del-előtti 9 órakor ezen telekkönyvi hatóság helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Árverésre szándékozók tartoznak az ingatlan becserárának 10%-át vagyis 200 forint készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. § ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemb. r hó 1 éu. 3333. sz. a.

kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában kijelölt övadékképes értékpapírban a kikiáltott kezehez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. § a értelmében a bírátpénzuek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szentesen, 1890. évi október hó 19-ik napján.

A szentesi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság.

TEMESVÁRY,
kir. alj bíró.

3—3

Minden könyvkereskedésben megrendelhető a pályadíjat nyert és 20 kiadást ért műve dr. Müller egészségtudományi tanácsosnak:

a meglázult ideg- és férfierőről.

Portamentesen, borítékba zárva 60 kr értékű postabélyeg vételét után szent-18—38 küldti:

Brendt Eduárd, Braunschweigban

▲ SOULACI ARÁNY (Francia-ország)
Dóm-MAGUELOUNE, prímé

Főtisztelőndó Benedek rendi atyái
Fogvize, Fogpora és Fogpastája.

2 arany érem: Bécsi 1861. Bécsi 1884.
A legmagasabb kitüntetésok.
Feltalálótól 1373. évi en BORSALUPÉter
at írt átál.

« A főtisztelőndó benedekrendi atyái fogvizeinek használata, napokint néhány csoppat vltató véve, megakadályozza az ércsíván a fogak óvadésként melköknek felhárszát és szilárdoságot keltésnek, a mennyiben a foghat egyedül óvszer lehet.»

« Szőlőitátot tozának tehát olvasóinknak, midőn őket ezen régi és igazán hasznos és gyógymentőitjük, melyek a legjobb gyógyszer az a fogvizek által egyedül óvszer lehet.»

A ház- r. palatintól 1807 hon.
Vezérigényök: **SEGUIN** 105 & 108, rue Croix-de-Sainty
BORDEAUX

Készítő minőm Nagyon illatszeresnek, gyógyszerészek és gyógyszerkereskedők.

A tisztelt hölgyvilá szives figyelmébe ajánljuk az arczbőr gondozására

évtizedek óta legtökéletesebbnek bizonyult és általánosán kedv teljesen ártalmatlan, nélkülözhetlen pipere-cikkeket

RAVISSANTE

Dr. LEJOSSE-től PÁRIS-ban. Egyetlen óvszer leledés ellen, eltávolít biztosan bőr-fülszáradtságot, sárgán foltot, rezességet, stb. az arc-, nyak-, kar- és kezek bőrt vakító leheérre teszi; az arczbőrök egészséges, ifjú kinézet, természetes üde színt kölcsönöz. **Eredeti üvegekben, magyar hazánál utasítással, febré és rózsaszínben 2 frt 50 kr és 1 frt 50 kr.**

RAVISSANTE SZAPPAN

Dr. LEJOSSE-től PÁRIS-ban. Tisztaságn és enyhé sége miatt a **legjobb és legkelelmebb** illatú pipere szappan, mely a bőrt nagy szirtartalmmal fogva finomítja és puhítja. — Darabja 50 kr. Egy doboz (3 db) ára **1.35.**

RAVISSANTE HÖLGYPOR

Dr. LEJOSSE-től PÁRIS-ban. Nőnapra és esteire rendkívül finom minőségű, a bőrön jól tapad és láthatatlan, bársorny-szerűbb, mint a világon létező összes arczporok. Hőheér vagy rózsaszínű szűköknek, sárgás barádknak. **60 kr és 1 frtos eredeti dobozokban. Egyetlen tökéletesen ártalmatlan arczpor, melynek használatánál nem kell seha „Miffressereke“-től tartani.**

RAVISSANTE ARCZ CRÈME

Dr. LEJOSSE-től PÁRIS-ban. Rendkívül felekvés előtt használják a hölgyek pattanások, rezesség és az u. n. „Miffresserek“ ellen. Legkedveltebb bőrfinomító készítmény. — Eredeti porcellán tégely ára **1 frt.** nagyobb tégely ára **1 frt 50 kr.**

RAVISSANTE FOGPÉP

a legjobb legmegbízhatóbb tökéletesen ártalmatlan alkotórészekből összedolított fogpásztá, a fogakat hűheérre tisztítja. Eredeti porcellán tégely ára **1 forint.**

RAVISSANTE FOGPOR

a fogakat hűheérre tisztítja. Eredeti dobozál **50 krajár.** Legkittünőbb, teljesen ártalmatlan készítmény, mely a fogakat romlás ellen megóvja.

RAVISSANTE SZÁJVIZ

ezerszeresen kitünő szerek bizonyult a legkissőbb fogfájás ellen is. Eredeti üveg ára **1 frt.** — A leheletnek minden rossz szagát azonnal eltávolítja.

Valódi minőségben nagyon és kicsinyben kaphatók és postafordítalvával **BUDAPESTEN** megrendelhetők:

SVARCO F. központi főraktárában, IV., Városház-tér 9., III. em. 39.

Török József gyógyszer. Király-utca 12. sz.

Kochmeister Frigyes utódaí, — Thallmayer és Seitz, — Neruda Nándor, Moinár és Moser, — Detsinyi Károly gyógyárkereskedésében; Vértessy Sándor magy. királyi udvari illatszerész. — Lueff M. a «Minervához» és Latzkovits A. illatszerárában Andrássy-ut 3.

Aradon: Rozsnyay M. gyógyszerárában és Eliás Armin kereskedésében. — Debreczen: Dr. Rothschnek V. Emil és Tóth Béla gyógyszerárában. — **N.-Várad:** Nyír György gyógyszer, és a legtöbb bel- és külföldi gyógyárakban. **Pozsony:** Erdy István gyógyszer. — **Temesvár:** Jahner C. M. gyógyszer. — **Sz.-Fehérvár:** Diebáll György és Braun J. urak gyógyárában.

Övakoitok kell ártalmatlan hamisításoktól és ügyeljünk arra, hogy minden valódi RAVISSANTE-külbőlösség Svarco F. U. központi szétküldési raktárának prospektusával legyen ellátva.

50—8

Sarg Glycerin fog-Crém-je,

A fogak szepsége Rövid használat után nélkülözhetlen fogtisztító szer

KALODONT

Orvosrendőrileg megvizsgálva. Utónagyon praktikus. Illososan üditő. A leggyöngédebb fogzománóra is ártalmatlan.

Jegyzet: Németországban, Franciaországban stb. a legnagyobb sikerrel behozva, ugy az udvarnál, valamint a magas körökben és a legegyszerűbb polgári családánál használatban van.

Kapható a gyógyszerárakban, darabonként 35 krcrt.

Szentesen: id. Várady Lajos gyógyszerárában.

MARIACZEI gyomorcepppek

készítve BRÁDY C. védőnyálhoz címzett gyógyszerárában Kremsierben (Moravország). Etlémert külföldi, a gyomoreről és elvontó hatású gyógyszer a védőnyálhoz hasonló esetekben. Csak a mekkéit védőnyálhoz és adatainak ellátott készítmény valódi.

Ez az üveg ára 40 kr., nagy üveg (kétzeres) 70 kr. Ez az üveg részek nyilvánosságára vannak hozva. Gyógyszerárakban is kapható.